

[Socialministeren.]

Udtalelse fra i Gaar, hvor urigtig den end var, om, at i Henhold til dette Lovforslag vil den ene Virksomhed komme til at blomstre paa den andens Bekostning. Jeg benægter ikke, at der er Virksomheder, der vil kunne komme til at blomstre ved Hjælp af det offentlige Tilskud, men jeg benægter absolut, at det vil ske paa andres Bekostning. Og her er ikke Tale om, at det alene staaar paa Papiret; det er jo givet, at det vilde blive undersøgt, inden det traadte i Virksomhed, i de Tilfælde, hvor Tilskuddet var anbefalet af vedkommende Organer. Men jeg er ikke i Stand til at overbevise det ærede Medlem Hr. Gregersen. Jeg beklager det, men det gør jo paa den anden Side ikke saa meget, da han ikke vilde stemme for Lovforslaget alligevel.

Jeg blev ked af, at det ærede Medlem Hr. Gregersen, der i øvrigt talte saa pænt, pludselig optraadte haanende overfor Venstre og talte om Hans Majestæt Socialdemokratiets loyale Opposition, endogsaa paa en saa udfordrende Maade, at man maatte faa det bestemte Indtryk, at det aldrig kunde falde det ærede Medlem Hr. Gregersen ind at optræde i Rollen som loyal Opposition.

Endelig henstillede det ærede Medlem Hr. Gregersen til mig, naar jeg fik Tid, hvad jeg desværre aldrig har, at gennemlæse — han mente gennemlæse *paa ny* — Retsforbundets Forslag med Hensyn til Overgangsregler om Bortfald af Monopoler. Jeg har, saa længe det overhovedet var muligt, søgt at læse Retsforbundets forskellige Produkter, hvortil jeg henregner „Det frie Blad“. Det er lidt anstrengende, navnlig sent paa Aftenen er det svært at komme igennem, men jeg har i Aarevis forsøgt med den mig særlige Udholdenhed at piske det igennem fra første til sidste Side. Men det, jeg vil have oplyst, er egentlig ikke, hvad Retsforbundet mener, for det ved jeg godt, selv om jeg ogsaa ved, at de ikke altid selv ved, hvad de mener, ellers vilde de ikke skændes saa ganske ukristeligt, som de altid gør, indenfor deres egne Rækker. Det er ikke det, der er det afgørende. Det afgørende og det, jeg spurgte det ærede Medlem Hr. Gregersen om, er: Hvad nytter denne Tale om Bortfald af Monopolerne de arbejdsløse eller Socialministeren i Øjeblikket, naar han staaar overfor den politiske Situation og den Samfundssituation, som han staaar overfor? Selv om jeg forstod paa det ærede Medlem Hr. Gregersen, at han, naar han nu havde udryddet det radikale Parti, vilde tage fat paa de andre Partier og paa den Maade hurtigt blive Flertal,

tror jeg dog alligevel ikke, at det vil ske saa hurtigt, som de arbejdsløse trænger til Foranstaltninger i den Retning, der her er stillet Forslag om. Derfor var det mere praktisk, om baade han og den ærede kommunistiske Ordfører vilde beskæftige sig lidt mindre med Teorierne og lidt mere med den praktiske Politik, naar det drejer sig om Forslag af denne Art.

Den ærede kommunistiske Ordfører, der over hele sin sidste Fremtræden i Dag havde udbredt en Mildhed, der stod i besynderlig Modstrid med den Opførsel, han ellers viser overfor mig, en Mildhed, for hvilken jeg takker ham, og som jeg ikke skal glemme, i Dag i hvert Fald, sagde, at Regeringen slaar sig nu for Brystet og siger: Se, nu faar vi 40 Timers Ugen. Tør jeg ikke henstille til den ærede Ordfører nu, da han var saa relativt velvillig, hvis man tør bruge et saa voldsomt Udtryk, at lade en eller anden usandfærdig Artikel udgaa af „Arbejder-Bladet“ og saa tage det Stykke af Fortrykket af min forrige Tale, hvor jeg netop siger, at dette Forslag er intet Forsøg paa at løse Spørgsmaalet om 40 Timers Ugen generelt, thi det kan ikke løses i Øjeblikket. Hvis han vilde optrykke det, vilde han se, at hele hans følgende Tale om Bedrag o. s. v., hvor han jo til sidst maatte tvinges ud i Injurierne, kunde have været sparet. Der er ingen, der har i Sinde gennem dette Forslag at bilde de danske Arbejdere ind, at nu kommer 7 Timers Arbejdsdagen. Det er der ingen, der har tænkt paa. Jeg har netop lige staaet og sagt det modsatte; at dertil er knyttet saa mange Vanskeligheder af finansiel, politisk og international Karakter, at man ikke kan betragte dette Forslag som andet end en Nødhjælp, et Forsøg paa at skaffe saa mange som muligt af dem, der gaar arbejdsløse, i Arbejde.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen bredte sig i øvrigt i sit sidste Indlæg over mange Problemer, deriblandt over Spørgsmaalet om Enhed i Arbejderklassen. Jeg ser ikke, hvad det har med det foreliggende Lovforslag at gøre. Jeg ønsker ikke i Øjeblikket at udtale mig derom, og det er ogsaa ganske overflødig, thi vi har i hvert Fald aldrig set nogen Art af Bestræbelser for at fremskaffe Enhed i Arbejderklassen igennem de Præstationer, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har udfoldet her i Tinget.

Naar det ærede Medlem endelig til Slut anbefalede mig at læse Karl Marx, maa jeg opfatte det som en daarlig Vittighed. Karl Marx har jeg læst, længe før det ærede Medlem overhovedet kunde læse, hvad jeg haaber, han kan nu.